

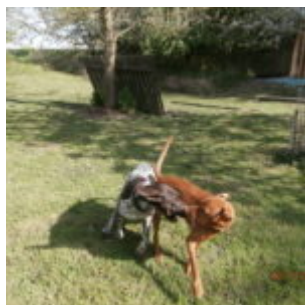
Sem dobrej, sem dobrej, sem nejlepčiii. Vyhledávač!

No sem. Bez debaty. Neskromně to přiznávám, sem fakt dobrej vyhledávač. A neustále se v tomhle oboru dost vylepčuju od tý doby, co máme Fleky. Mimochodem, to byl teda kauf, vám řeknu. Jako ne, že by s Flekama nebyla sranda, to bych lhal. Zábavu rozhodně žádnou nezkaží (S výjimkou hry na mamku a taťku, tomu ešče teda na chuť nepřišla. Dostal sem po tlamě jak hárala, tak i tetkon, když se tak jako chystá ke svému fiktivnímu porodu a začala mi připadat zase jako zajímavá. Je švihlá, neví vo co přichází, mohli bychom si to právě tetkon pěkně užít a bez rizika.)

Ale sranda s ní je. Rubeme se furt. Leč musel jsem ji trochu umravnit, páč jak říkám, je švihlá. A to do fšech směrů, takže její představa hry se neslučuje s tím, aby druhá strana přežila a nebo nezůstala invalidní. Takže párkrát jsem jí rázně vysvětlil, že tohle už je za čárou a vzbudil v ní respekta. Taky musim, protože jaksi to..... má tělesnou převahu trochu, takže sem se musel pojistit do budoucna, aby mi moc nenarostla. Pevně doufám, že jak je tupoň, tak jí to nikdá nedojde, že je za á) fena, tedy může velet a za bé), že je značně větší než já, takže zase může velet. A taky pevně doufám, že pokud jí to jednou dokape do mozkovny její prázdný, tak že mě pak v tom pánčička nenechá. Ale asi nenechá, protože poctivně pracuje na tom, aby Fleky pochopila, že když se řekne: "Dost! Stačí!", tak že je záhodno se uklidnit. Vona jak vám je totiž šáhlá, tak třeba dělá to, že když už si nechcete hrát (a pište si, že 99% psů s Flekama hrát nechce, protože by rádi dožili švestek), tak kolem vás lítá a rve jako magor.

Sem dobrej, sem dobrej, sem nejlepčiii. Vyhledávač!

aaaa mám tě!

No magor, furt to říkám. A říkám to právě vod začátku, co se k nám nabourala.

Jak mi bylo smutno po Bubi, tak jsem pak následně litoval toho, že mi smutno bylo. Páč právě proto mi sem tím pádem todle přivedli, že jo. No ale tak, já sem se s tím už popasoval a mám ji srovnanou. Já jo. Někteří ovšem ne a ne. Tak ale uznávám, že voni dva toho maj s Flekama na řešení víc než já. Mně stačí, když ani nezkusí kouknout na mojí misku a při masakéru dodržuje stanovený pravidla. Já ji nevolám, mi je fučik, kde se zrovna nachází a jestli se nachází. Nepotřebuju třeba, aby si sedla pod schodama - nebo takhle, potřebuju,

aby si sedla dřív než já.

Páč pokud je to nááhodou obráceně a já už tam

sedim a ona se teprve řítí dolů schodama (protože u ní povel "Pomalů!" znamená, že sice jde pomalu, ale furt se u toho řítí), skončí to tak, že dolů z posledních schodů žuchne, bez ohledu na to, jestli sem tam nebo ne. A když tam sem, tak mě to pak dost bolí jako. No - pošahaná prostě. Každopádně, voni toho musej s Flekama řešit víc než já. Ale můžou si za to sami. Řikal sem jim to hned, jak ji tehdy přivezli na návštěvu, že todle bych nebral. To sem totiž zjistil hned z první, že to je pošuk a klid našeho pelechu je v čudu, pokud si ji necháme.

No, pánik furt chtěl, furt chtěl a tak to má. Tetkon musí bojovat. A to doslova. Páč taky zjistil, že hrátky s ní = válečná vřava a utrpěné šrámy na tělesný schránce. A možná i duševní, co já vim ☐ .

No ale to sem krapítek vodbočil, chtěl sem totiž zmínit to, že díky pošahanejím Flekům mám

Sem dobrej, sem dobrej, sem nejlepčíí. Vyhledávač!

tetkon dost práce. Furt musim něco hledat. Vona totiž- jo? - jak je úpabl - neboli ta úplně blbá, tak furt někde něco nechává. Pánici jí ucej hrát si. Jenže jak vona má v tý tupý mozkovně pusto prázdno, tak těch pár osamocenejch mozkovejch buněk má dost práce s tím, aby dokázala současně běžet, dejchat a chytit a nést míček. Víc už nezvládnou. Takže..... jakmile jí něco bací přes čumes, udělá to v mozkovně "pink!" , čelisti se tím pádem otevrou, balonek, žužlokostěčka, tenisák, provaz atd. vypadne a TupoFleky běží dál.

*běží, běží a víc
neví.*

Aniž by si zaznamenala, kde jako to bylo. Nic, neví nic prostě. Je ráda, že je ráda, že běží a dejchá zároveň. Víc už nezmůže.

A právě! Pokud pánici neviděj, kde dotyčný předmět byl zanechán, nastupuju já. Vyhledávač. Profesionální vyhledávač. Mám už několik majstrštyků na tričínku, to se musím pochlubit. A na dva z nich sem ovšem velehrdej.

První z nich to bylo ešče v zimě. Byli jsme na póli a TupoFleky tam někde na kraji nechala zapadnout naši oblíbenou žužlokostěčku. To je taková nepravidelná pružná kostěčka, která, když s ní mrsknete požádně o zem, se odrazí tak nečekaným směrem, že je skvělá zábava ji honit. Umí pěkně měnit směry a to nás ba. Pravda, TupoFleky je blběna, má trochu problém to pochopit a doted' jí nedokapalo do mozkovny, že to musí HLÍDAT, jinak moc šancí nemá. Ale když se jí to někdy podaří, je šťastná jako blecha. Jenže jak říkám, běží a najednou to udělá cink.... čelist povolila a TupoFleky letěj dál. A takže jasný, prostě tuhle skvělou vychytávku nechala někde ve sněhu, navíc ve stařině. A byla tma, takže..... pánčička co?? No? Co měla pánčička?? Smolikof měla!! Bylo jasný, že tohle nemá šanci vošéfovat.

A co se dělá v takovém případě? Jasněě! Volá se profesijounál. Vod toho tady taky sme, že jo. Abychom zasahovali, když je nouze. Takže jsem byl povolán do služby, bylo mi sděleno po čem se má pátrat a kde asi tak a už sem mohl spustit pátrací misi. Nejsem žádný béčko

Sem dobrej, sem dobrej, sem nejlepčiii. Vyhledávač!

ani máslo dvojka za vosmičku, takže sem si to tam párkrát rekognosknul v terénu a! Bum, přišla šupa do čumesu, co mi vždycky hodí tělem (občas i do zatačky). Podle toho pánčička pozná, že už vim! A taky jo, stočil jsem to správným směrem, v letu sebral a řítil se k pánčičce. Žiš lidi, ta vám měla takovou radost!!! A hnedle dvakrát. Jednak že jsem taaak žížkovnej a druhak, že jsme o tu kostéčku nakonec nepřišli. Páč v tu dobu potřebovala šécko, co Tupofleky zaujme alespoň na minutu, nejlíp na minutu a půl. Ale to už pak skorem plakala blahem, když se tohle náhodou podařilo. No a od té doby jsem prostě byl pasovanej na profesijounálního vyhledávače.

Jako nemá cenu se vychloubat počtem a výčtem, to bychom tu byli dost dlouho. Ale jedno si vodpustit nemůžu, páč to fakt byl a je majstrštyk. Velkej.

Neboť TupoFleky měly tu vycházku zase evidentně svůj den a ač se plánovala hezká pohodová prochajda, trochu se to vymklo z rukou. A pánčičce z ramene a dalších kloubů, které obsahuje její pravá ruka. Tím se tu ale zavobírat nebudeme, páč to nemá stejně smysl. TupoFleky jsou prostě TupoFleky a jiný už to asi nebude. Každopádně díky tomu, co předváděla, došlo k tomu, že pánčička nás s páníkem odeslala napřed domů a šla to s ní dotáhnout do nějakýho lepšího a vítěznýho konce. Aby se šlo domů v momentě kdy TupoFleky budou vnímat a půjde se domů s dobrou. . A v rámci toho dotahování nepostřehla pánčička, že přišla o vodítko, neb Tupofleky byla na štopce. Bylo to páníkovo oblíbený vodítko a byl celej zklamanej. Asi si k němu vytvořil citový pouto nějaký, říkala pánčička. Ale já ho chápu, taky mám citový pouto ke svému žužlobalonku. A tak pánčička druhej den vymyslela, že v rámci naší samostatný procházky se pustíme do hledání. Že to prostě zkusíme. Měla jenom mlhavou představu, kde by tak asi k tý ztrátě mohlo dojít. A obilí už bylo vysoký až k pasu. Tož tomu velký naděje nedávala, ale kdo nic nezkusí, nic nedokáže.

Došli jsme k poli a pánčička pravila: "Hledej Rumíčku, hledej, ztratila sem!" Vlítnul jsem do pole a běžel vždycky podle toho, kam ukázala. Sem přece ohař, tak směrovky umim. Párkrát jsem takhle vyrazil do směru a pak - právě proto, že jsem ohař, už jsem to vzal do svých

tlapek.

Chvilku jsem jel jako motorová myš, pak to se mnou cuklo, hodil

Sem dobrej, sem dobrej, sem nejlepčíí. Vyhledávač!

jsem brzdu, smyka.... a..... už sem nesnul vodítko k pánčičce. Jéé, lidi já měl takovou radost, jak žižkovnej sem!! No ale jakou radost měla pánčička!! To byste nevěřili. Ale!!! Ale!! Je to pochopitelný, byla na mě hrdobec. Páč víte co - hledal jsem, nevěděl jsem kde mám hledat, hledal jsem, a nevěděl jsem co mám hledat. Hledal jsem a obilí se nade mnou zavíralo. A tetkon přijde to nejdůležitější!!! Ešivá jste si to někdo uvědomil - hledal jsem po téměř 24 hodinách, co se vodítko ztratilo!! Takže!! Táááákže - sem dobrej, sem dobrej SEM NEJLEPČÍÍÍÍÍÍÍÍÍÍÍÍÍÍÍÍÍÍÍ!!! SEM PROFESIJOUNÁL!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!! Vokažte mi, kdo to dokážete, hm? Pánící rozhodně ne, páč ty nejsou schopný najít věci ani kolikrát doma. Tipuju, že ostatní lidijové na tom nebudou vo moc líp, což?